

Noty o autorach

JACEK J. BŁESZYŃSKI, prof. dr hab., zatrudniony w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Z wykształcenia pedagog wczesnoszkolny, logopeda dyplomowany, oligofrenopedagog, zajmujący się problematyką autyzmu i głębokich deficytów w rozwoju. Współtwórca oddziałów Krajowego Towarzystwa Autyzmu w Słupsku i Toruniu oraz dyrektor Katolickiego Ośrodka Adopcyjno-Opiekuńczego w Kwidzynie (1997–1999) i twórca Diecezjalnego Ośrodka Adopcyjno-Opiekuńczego w Toruniu. Jest autorem kilkuset publikacji związanych m.in. z problematyką wspomagania dziecka i rodziny z dzieckiem z autyzmem i głębokimi deficytami w rozwoju; do ważniejszych należą: *Podstawy diagnozy dziecka z autyzmem* (1996); *Mowa i język dzieci z autyzmem. Wybrane zagadnienia* (1998, 1999); *Wspomaganie rozwoju osób z autyzmem. Teoria, metodyka, przykłady* (2004, 2006, 2008, 2011); *Terapie wspomagające rozwój osób z autyzmem* (2005). Jest współautorem popularnego podręcznika *Alternatywne i wspomagające metody komunikacji* (2006, 2008, 2010) oraz publikacji *Historyczne dyskursy nad pedagogiką specjalną* (2008) i *Terapia ruchowa a rozwój komunikacji osób autystycznych* (2006). Najnowsze pozycje wydawnicze to *Analiza różnicująca wybranych zespołów zaburzeń autystycznych. Zarys problemu* (2010); *Autyzm a niepełnosprawność intelektualna. Skala Nasilenia Zaburzeń Autystycznych* (2011); wydana w 2012 roku *Medycyna w logopedii. Terapia, wspomaganie, wsparcie – trzy drogi, jeden cel*. T. 1 pod jego redakcją; *Diagnoza i terapia logopedyczna osób z niepełnosprawnością* we współredakcji z K. Kaczorowską-Bray; również cykl książek *Rozwój społeczny osób z niepełnosprawnością intelektualną. Ograniczenia i możliwości w zakresie kompetencji społecznych* (2013) we współredakcji z D. Baczałą; także *Muzyka w logopedii* (2014); *Komunikacja w logopedii. Trzy drogi – jeden cel. Terapia, wspomaganie, wsparcie* (2014); *Metody komunikacji alternatywnych i wspomagających – wybrane zagadnienia* (2014); *Terapia logopedyczna* (2014); *Wczesna interwencja w logopedii* (2015). Jest też z M. Orłowską współautorem książek: *Czas wolny jako środowisko życia – perspektywa pedagogiczna* (2016); *Czas wolny w służbie niepełnosprawnych* (2018) oraz autorem edycji: *Komunikacja – mowa – język osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu* (2018); *Co osoby z autyzmem mówią nam o sobie. Raport z badań* (2020); *Co osoby z autyzmem mówią nam o edukacji. Raport z badań* [w druku].

EWA BOKSA, dr n. hum. w zakresie językoznawstwa, adiunkt w Instytucie Literaturoznawstwa i Językoznawstwa Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Autorka monografii naukowych *Dysfagia z perspektywy zaburzeń komunikacji językowej u dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami sprzężonymi* (2016); *Systemowy trening językowy – STJ – dysleksja* (2019); *Autyzm jako zaburzenie mechanizmu interakcji społecznej. Od filogenezy do ontogenezy języka* (2020) oraz wielu artykułów poświęconych zaburzeniom komunikacji o podłożu neurologicznym. Inicjatorka i koordynatorka projektów naukowych i terapeutycznych, wśród nich należy wymienić: „Dziecko, które dobrze je, dobrze mówi. Postępowanie logopedyczne w dysfagii u dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami sprzężonymi i zaburzeniami rozwojowymi”, „Zrozumieć Dziecko – znaczy pomóc Rodzinie” oraz „Systemowa terapia językowa w dysleksji rozwojowej”.

KAROLÍNA ČERVINKOVÁ, Mgr., absolwentka pięcioletnich studiów Logopedii na Wydziale Edukacji Uniwersytetu Palackiego w Ołomuńcu. Specjalizuje się w zagadnieniach: komunikacji, mowy, zaburzeniach językowych oraz trudnościach z oddychaniem i połykaniem. Była zaangażowana w interdyscyplinarną działalność badawczą Katedry Terapii Mowy (SLT) i Studiów Zdolności Komunikacyjnych Uniwersytetu Palackiego. Prowadzi terapię zaburzeń mowy i języka z pacjentami w różnych grupach wiekowych.

EWA HRYCZYNA, dr n. hum. w zakresie językoznawstwa, logopeda, adiunkt w Katedrze Języka Polskiego i Logopedii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. W latach 2010–2013 pracownik Zespołu Etnolingwistycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej i Instytutu Sławistyki Polskiej Akademii Nauk do spraw *Słownika stereotypów i symboli ludowych*. Obecnie jej zainteresowania naukowe skupiają się na zaburzeniach semantycznych (zwłaszcza leksykalnych) i pragmatycznych; zaburzeniach mowy w psychiatrii; profilaktyce zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży z perspektywy logopedycznej. Jest członkiem Zespołu Rozwoju i Zaburzeń Mowy Rady Języka Polskiego przy Prezydium PAN, członkiem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Logopedycznego oraz skarbnikiem Warmińsko-Mazurskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Logopedycznego. Na co dzień pracuje z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami psychicznymi oraz dziećmi z podwyższonym ryzykiem wystąpienia tych zaburzeń.

SOFIA KAMIŃSKA, dr n. hum. w zakresie językoznawstwa, adiunkt w Instytucie Językoznawstwa i Literaturoznawstwa Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach, ukończyła pedagogikę opiekuńczo-wychowawczą na Uniwersytecie Wrocławskim (1997), logopedię w Dolnośląskiej Szkole Wyższej (2000), neurologopedię na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (2006), zdobyła też specjalizację z neurologopedii (Uniwersytet Medyczny w Poznaniu 2010), uzyskując tytuł specjalisty neurologopedy. W roku 2020 ukończyła studia doktoranckie na UW, a w roku 2021 obroniła rozprawę doktorską zatytułowaną „Procesy fonetyczno-fonologiczne w mowie dzieci ze specyficznym zaburzeniem językowym. Analiza zaburzeń paradygmatycznych”. Publikowała w takich czasopismach, jak „Forum Logopedyczne” (2017), „Rozprawy Komisji Językowej” (2017), „Kwartalnik Edukacyjny” (2017), jest autorką artykułu w monografii *Codziennosc jako wyzwanie edukacyjne* (T. 1, red. M. Humeniuk, I. Paszenda, 2017). Głównymi zain-

teresowaniami badawczymi są: specyficzne zaburzenie językowe (SLI), problemy z akwizycją języka, centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego.

MAGDALENA KNAPEK, dr n. hum. w zakresie językoznawstwa (rozprawa doktorska „Zaburzeń przetwarzania porządków linearnych w języku dzieci pięcio- i sześciolletnich”; 2015), adiunkt w Zakładzie Logopedii Instytutu Glottodydaktyki Polonistycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego, absolwentka filologii polskiej tejże Uczelni (2010). Specjalizuje się w diagnozie i terapii zaburzeń rozwoju mowy dzieci do 3. roku życia, z uwzględnieniem budowania kompetencji językowej i komunikacyjnej dzieci z opóźnionym rozwojem mowy, autyzmem, zespołem Aspergera, afazją oraz niedosłuchem. Obecnie szczególną uwagę poświęca mioterapii oraz pacjentom z trudnościami w obszarze ustno-twarzowym. Prowadzi konsultacje dla rodziców noworodków i niemowląt z problemami w karmieniu. Jej zainteresowania naukowe skoncentrowane są na logopedii w aspekcie lingwistyki humanistycznej. Zajmuje się rozwojem języka w życiu prenatalnym, zaburzeniami mowy u dzieci z poważnymi deficytami rozwojowymi, bada zależności między opóźnieniem w rozwoju mowy a problemami laryngologicznymi

ANDRZEJ KOMINEK, dr hab., profesor Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Prowadzi badania naukowe z zakresu językoznawstwa kognitywnego, językowego obrazu świata, języka wartości, teolingwistyki, psycholingwistyki oraz języka osób z autyzmem. Jest autorem wielu artykułów naukowych oraz monografii: *Rain Man w codziennej komunikacji* (2013); *Wykłady z językoznawstwa kognitywnego dla studentów filologii* (2015); *W świecie rzeczy i dosłowności. O metonimicznym stylu poznawczym osób ze spektrum autyzmu* (2018); także (we współautorstwie z A. Zajęc) *Kompetencja komunikacyjna dzieci wysokofunkcjonujących ze spektrum autyzmu. Studium pragmalingwistyczne* (2019).

KATARZYNA NIEZRĘCKA, mgr filologii polskiej (studia ukończone na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie), studentka trzeciego roku logopedii ogólnej na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach. Rozpoczyna swoją przygodę z zawodem logopedy; od początku studiów logopedycznych specjalizuje się w zakresie surdologopedii i języka migowego. Bierze czynny udział w wolontariatach logopedycznych nastawionych na terapię dzieci i dorosłych z wadami słuchu. Zainteresowania: surdologia, metoda fonogestów, polski język migowy (PJM), Kultura Głuchych, szerzenie wiedzy dotyczącej języka migowego w mediach społecznościowych.

OLGA PRZYBYŁA, dr hab., profesor w Instytucie Językoznawstwa Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, językoznawca, logopeda, terapeuta integracji sensorycznej. Autorka kilkudziesięciu publikacji z zakresu językoznawstwa, edukacji polonistycznej oraz logopedii, w tym monografii *Akty mowy w języku nauczycieli* (2004). Jej zainteresowania naukowe koncentrują się wokół zaburzeń komunikacji językowej, szczególnie u dzieci oraz młodzieży z zaburzeniami słuchu i uszkodzeniami mózgu, oraz diagnozy i terapii logopedycznej z elementami integracji sensorycznej. Członek Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Logopedycznego w Lublinie, pełniła funkcję koordynatora projektu „NetQues” w Polsce w ramach „Network for Tuning Standards & Quality

of Educ. progs. for SLT in Europe”, którego partnerem był Uniwersytet Śląski. Redaktor naczelna półrocznika „Logopedia Silesiana”. Członkini: Rady Redakcyjnej rocznika „Logopedia”, Komitetu Redakcyjnego cyklicznej monografii „Głos, Język, Komunikacja” oraz Komitetu Naukowego „Biuletynu Logopedycznego”.

JANA MIRONOVA TABACHOVÁ, Mgr. et Bc., asystentka w Instytucie Pedagogiki Specjalnej Wydziału Edukacji Uniwersytetu Palackiego w Ołomuńcu, członek Katedry Terapii Mowy (SLT) i Studiów Zdolności Komunikacyjnych. Specjalizuje się w zaburzeniach mowy i języka niemowląt i dzieci oraz w edukacji specjalnej dzieci w wieku przedszkolnym, szczególnie interesują ją zaburzenia neurorozwojowe niemowląt i dzieci. Praktykuje również jako logopeda kliniczny i konsultant doradztwa logopedycznego.

KATEŘINA VITÁSKOVÁ, Ph.D., profesor w Instytucie Pedagogiki Specjalnej, Wydział Edukacji, Uniwersytet Palackiego w Ołomuńcu, kierownik Katedry Logopedii Językowej (SLT) i Studiów Zdolności Komunikacyjnych. Specjalizuje się w terapii zaburzeń mowy i języka pacjentów z różnych grup wiekowych, w działalności naukowo-badawczej skupia się na zaburzeniach głosu, trudnościach w uczeniu się, integracji i podejściu wielokulturowym, pragmatyce komunikacji, zaburzeniach ze spektrum autyzmu, międzysektorowym kształceniu wyższym w zakresie studiów nad zaburzeniami mowy i języka oraz współpracy międzynarodowej w zakresie studiów logopedycznych i pedagogiki specjalnej/włączającej.

PAULINA WÓJCIK-TOPÓR, dr n. hum. w zakresie językoznawstwa na podstawie rozprawy „Potoczność wypowiedzi dziecięcych na podstawie audycji radiowej »Dzieci wiedzą lepiej«” (2012) na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Poznańskiego. Adiunkt w Zakładzie Logopedii Instytutu Glottodydaktyki Polonistycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Ukończyła studia magisterskie z zakresu filologii polskiej z logopedią na Uniwersytecie Pedagogicznym im. KEN w Krakowie (2008). Od roku 2010 pracuje w placówkach medycznych jako logopeda kliniczny, zajmując się terapią głównie osób dorosłych po różnych incydentach neurologicznych. Prowadzi warsztaty i szkolenia z zakresu dydaktyki i procedur postępowania logopedycznego w afazji oraz programowania terapii mowy i języka osób dorosłych. Jej zainteresowania naukowe dotyczą nauczania wymowy polskiej obcokrajowców, diagnozy zaburzeń mowy i języka, a także programowania terapii osób dorosłych po incydentach neurologicznych, terapii osób w śpiączce i zespole zamknięcia. Interesuje się także gerontologią.

KATARZYNA ŻABIŃSKA, mgr pedagogiki, oligofrenopedagog, logopeda, glottodydaktyk. Prowadzi terapię dotyczącą zaburzeń komunikacji o podłożu neurologicznym. W swojej pracy zawodowej na szeroką skalę stosuje narzędzia PECS, trening umiejętności społecznych oraz terapię sensoryczną ucznia z głęboką niepełnosprawnością intelektualną.